

2.

6. WYROK

6.1. W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 25 marca 2020 roku

7. Sąd Okręgowy w Poznaniu III Wydział Karny w składzie:

8. Przewodnicząca: sędzia Izabela Dehmel

9. Protokolant: p.o. staż. N. S.

10. przy udziale Prokuratora Prokuratury Okręgowej w Poznaniu Hieronima Mazurka

11. po rozpoznaniu na rozprawie w dniach 20.09.2019r., 08.11.2019r., 12.02.2020r. i 11.03.2020r. w P.

12. sprawy z wniosku T. J. (1) (J.)

o odszkodowanie i zadośćuczynienie za niewątpliwie niesłuszne tymczasowe aresztowanie w okresie od dnia 13 grudnia 2016r. do dnia 23 maja 2017r. w sprawie zakończonej prawomocnym postanowieniem Prokuratora z dnia 01 sierpnia 2018r. w sprawie o sygn. akt PK X WZ Ds. 26.2017 o umorzeniu śledztwa

***

1. Na podstawie art. 552§4 k.p.k. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz wnioskodawcy T. J. (1):

a) tytułem odszkodowania kwotę 7.500 zł (siedem tysięcy pięćset złotych) wraz z ustawowymi odsetkami od dnia uprawomocnienia wyroku do dnia zapłaty,

b) tytułem zadośćuczynienia kwotę 243.000 zł (dwieście czterdzieści trzy tysiące złotych) wraz z ustawowymi odsetkami od dnia uprawomocnienia wyroku do dnia zapłaty.

2. W pozostałym zakresie wniosek oddala.

3. Na podstawie art. 554 §4 k.p.k. oraz § 11 ust. 6 i §17 pkt 1 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22.10.2015r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz.U. z 2015r. poz. 1800) zasądza od Skarbu Państwa – Sądu Okręgowego w Poznaniu na rzecz wnioskodawcy T. J. (1) kwotę 384 zł (trzysta osiemdziesiąt cztery złote) tytułem wydatków związanych z ustanowieniem pełnomocnika.

4. Na podstawie art. 554 §4 k.p.k. kosztami sądowymi obciąża Skarb Państwa.

sędzia Izabela Dehmel

UZASADNIENIE			
Formularz (...)	Sygnatura akt	III Ko 732/19	
1. WNIOSKODAWCA			

<p>T. J. (1), urodzony (...) zam. ul. (...), D., (...)-(...) S.</p>			
<p>2. ZWIĘZŁE PRZEDSTAWIENIE ZGŁOSZONEGO ŻĄDANIA</p>			
<p>1.</p>	<p>Odszkodowanie (kwota główna)</p>	<p>Odsetki</p>	
<p>1.</p>	<p>148.284 zł, na którą składały się:</p> <p>a) 83.000 zł jako kwota wydatkowana na koszty obsługi prawnej (obrony),</p> <p>b) 8.000 zł jako kwota wydatkowana na koszty związane z wpłacanymi kwotami na potrzeb żywności kupowanej w kantynie więziennej (tzw. wypiska),</p> <p>c) 2.200 zł jako kwota wydatkowana na koszty wyceny nieruchomości sporządzonej na potrzeby dokonania zabezpieczenia wymaganego przez Prokuraturę w ramach zmiany środka zapobiegawczego,</p> <p>d) 1.500 zł jako kwota wydatkowana na koszty związane z weselem, które nie doszło do skutku wobec zastosowania tymczasowego aresztowania (oprawa muzyczna - 500 zł.; umowa za hotel - 1 000 zł),</p>	<p>ustawowe odsetki od dnia wniesienia wniosku do dnia zapłaty</p>	

	<p>e) 23.584 zł jako kwota wydatkowana na koszty naprawy uszkodzeń w domu w trakcie wejścia policji,</p> <p>f) 30.000 zł jako kwota utraconych dochodów związanych z prowadzeniem przez wnioskodawcę działalności gospodarczej przez okres tymczasowego aresztowania.</p>		
2.	Zadośćuczynienie (kwota główna)	Odsetki	
1.	243.000 zł tytułem zadośćuczynienia za krzywdę doznaną na skutek niewątpliwie niesłusznego tymczasowego aresztowania w okresie od dnia 13 grudnia 2016 r. do dnia 23 maja 2017 r.	ustawowe odsetki od dnia wniesienia wniosku do dnia zapłaty	
3.	Inne		
1.	Zasądzenie od Skarbu Państwa kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm prawem przepisanych.		
3. Ustalenie faktów			
3.1. Fakty uznane za udowodnione			
Lp.	Fakt	Dowód	Numer karty

3.1.1.	Dnia 13 grudnia 2016 r. o godzinie 06:05 T. J. (1) został zatrzymany we własnym domu przy ul. (...) w miejscowości D. (gmina S.) w związku z podejrzeniem udziału w grupie przestępczej oraz przywozem i wprowadzaniem do obrotu prekursorów służących do wytwarzania substancji psychotropowych.	protokół zatrzymania T. J. (1) z dnia 13.12.2016r.	9 (akta ewidencyjne)
3.1.2.	Zatrzymanie nastąpiło po siłowym wejściu funkcjonariuszy policji do budynku, poprzez wybicie szyby balkonowej. W tym czasie w domu przebywał T. J. (1), jego narzeczona M. S. oraz ich 7-letni syn F. J.. Funkcjonariusze przewrócili T. J. (1) na ziemię, a następnie związali mu ręce, świadkami tego była M. S. oraz małoletni syn. Następnie F. J. nakazano pozostanie w pokoju, gdzie był pilnowany przez funkcjonariusza z bronią. Podczas czynności przeszukania funkcjonariusze powyrzucali rzeczy z szaf, przeglądali prywatne fotografie wnioskodawcy i jego rodziny, po ich interwencji w domu panował ogólny bałagan. Bezpośrednio po zdarzeniu F. J. zostały zabrane przez babcię do jej domu, gdzie przebywał przez kilka dni. Po powrocie do domu miał	zeznania wnioskodawcy	88-92

	<p>problemy z komunikacją (przestał mówić i nie chciał chodzić do szkoły). F. J. na skutek interwencji policji w dniu 13 grudnia 2016 r. doznał przerażenia i niezrozumienia zaistniałej sytuacji, wystąpiło u niego zdenerwowanie, bóle głowy (na tle nerwowym) oraz wymioty. Syn wnioskodawcy stał się dzieckiem zamkniętym w sobie.</p> <p>W wyniku siłowego wejścia policji zniszczone zostało okno balkonowe, uszkodzeniu uległa drewniana podłoga na tarasie i panele podłogowe w salonie.</p> <p>Zgodnie z kosztorysem inwestorskim z dnia 10.01.2017r. wartość kosztorysowa robót związanych z naprawą powstałych uszkodzeń wynosi 23.584,23 zł netto.</p>		
<p>zeznania świadka M. J. (1)</p> <p>kosztorys inwestorski</p>	<p>106-119</p> <p>62-65</p>		
<p>3.1.3.</p>	<p>Postanowieniem z dnia 15 grudnia 2016 r. sygn. akt VIII Kp 695/16 Sąd Rejonowy P. – Stare Miasto w P., utrzymanym w mocy postanowieniem Sądu Okręgowego w P. z dnia 09 stycznia 2017 r., sygn. IV Kz 712/16 zastosował wobec T. J. (1) środek zapobiegawczy w postaci tymczasowego aresztowania na okres od dnia 13 grudnia 2016r.</p>	<p>odpis postanowienia Sądu Rejonowego Poznań – Stare Miasto w P. z dnia 15.12.2016 r., sygn. akt VIII Kp 695/16</p>	<p>2-8 (akta ewidencyjne)</p>

	godz. 06:05 do dnia 13 marca 2017 r. godz. 06:05. Sąd Okręgowy wP. postanowieniem z dnia 08 marca 2017r., sygn. akt III Kp 208/17, utrzymanym w mocy postanowieniem Sądu Apelacyjnego w P. z dnia 10 kwietnia 2017 r., sygn. akt II Akz 107/17 przedłużył okres stosowania tymczasowego aresztowania wobec T. J. (1) do dnia 07 czerwca 2017r. godz. 06:05.		
odpis postanowienia Sądu Okręgowego w P. z dnia 08.03.2017r, sygn. akt III Kp 208/17	16-18 (akta ewidencyjne)		
3.1.4.	<p>W czasie poprzedzającym tymczasowe aresztowanie T. J. (1) był zaręczony z M. S. (obecnie żona wnioskodawcy), zaś na utrzymaniu miał trójkę małoletnich dzieci córkę J. i syna F. z małżeństwa z M. J. (2) i syna O. ze związku z M. J. (1).</p> <p>Wnioskodawca przed zatrzymaniem, jak i obecnie prowadzi działalność gospodarczą, której przedmiotem jest prowadzenie zakładu mechaniki samochodowej oraz myjni samochodowej. W środowisku lokalnym był znany jako miejscowy przedsiębiorca, cieszący się dobrą opinią i zaufaniem klientów.</p> <p>W związku z zatrzymaniem i aresztowaniem T. J. (1),</p>	zeznania wnioskodawcy	88-92

	<p>obowiązek prowadzenia jego firmy spoczął na narzeczonej – M. S., która dodatkowo pracowała zawodowo (była zatrudniona w (...) sp. z o.o.), a także na pracowniku T. R.. Dodatkowo M. S. regulowała zobowiązania finansowe wnioskodawcy takie jak: kredyt firmowy oraz alimenty na dzieci z poprzedniego małżeństwa. Z uwagi na brak dostatecznych środków finansowych uzyskiwanych z prowadzonej działalności gospodarczej M. S. pożyczala pieniądze z firmy, w której pracowała i środki te przeznaczała na pokrycie zobowiązań, w szczególności wypłaty dla pracowników i regulowanie bieżących rachunków.</p>		
zeznania M. J. (1)	106-119		
zeznania T. R.	200-207		
3.1.5.	<p>W trakcie stosowania tymczasowego aresztowania tj. od dnia 13 grudnia 2016 r. do dnia 23 maja 2017 r. (162 dni) T. J. (1) przebywał w Areszcie Śledczym w Ś.. W trakcie osadzenia przebywał w wieloosobowych celach (gdzie znajdowało się około 8 osób), gdzie miał kontakt z osobami podejrzanymi o najcięższe przestępstwa, co dla niego jako osoby</p>	zeznania wnioskodawcy	88-92

nigdy niekaranej, nie przebywającej wcześniej w izolacji rodziło szczególny dyskomfort i obawę. T. J. (1) był zmuszony sypiać pod brudnymi kocami, jeść z naczyń wielokrotnego użytku, nie miał zapewnionej intymności przy załatwianiu potrzeb fizjologicznych, mógł korzystać z prysznicy wyłącznie jeden raz w tygodniu.

T. J. (1) przebywając w areszcie został pozbawiony kontaktów z rodziną, prokurator odmówił kontaktów telefonicznych z dziećmi synem F., synem O. oraz córką J..

Z uwagi na tymczasowe aresztowanie T. J. (1), niemożliwym stało się również zaplanowane na dzień 14 stycznia 2017r. zawarcie przez niego związku małżeńskiego z M. S.. W związku z tym, iż ślub nie odbył się w planowanym terminie wnioskodawca zmuszony został ponieść koszty w łącznej kwocie 1.500 zł z tytułu zerwania umowy (500 zł – oprawa muzyczna, 1.000 zł – umowa za hotel).

W trakcie pobytu w areszcie wnioskodawca korzystał z zakupów w więziennej kantynie tzw. wypiski. Kwota wpłacona przez M. J. (1) w okresie od dnia 13.12.2016 r. do dnia

	23.05.2017 r. wyniosła łącznie kwotę 8.800 zł. W dniu opuszczenia AŚ w Ś. tj. w dniu 23.05.2017r. wnioskodawcy tytułem niewykorzystanej „wypiski” została zwrócona kwota 2.000 zł.		
zeznania M. J. (1)	106-119		
zarządzenie o odmowie wyrażenie zgody na korzystanie przez podejrzanego z aparatu telefonicznego z dnia 12.05.2017r.	40		
kopia zaświadczenia z USC w T. z dnia 30.12.2016r.	41		
umowa za hotel z dnia 10.10.2016r.	55		
umowa z dj z dnia 12.10.2016r.	56-57		
przelew kwoty 500 zł z dnia 16.01.2017r. tytułem zerwania umowy – wesele 14.01.2017r.	58		
przelew kwoty 1.000 zł z dnia 24.10.2016r. na rzecz Hotelu (...) tytułem zadatku w związku z umową nr (...)	151		
historia rachunku M. J. (1)	42-44		
3.1.6.	Postanowieniem Prokuratora Prokuratury Okręgowej w Poznaniu z dnia 23 maja 2017 r., sygn. akt PO I Ds.	postanowienie Prokuratora Prokuratury Okręgowej w P. z dnia 23 maja 2017r., sygn. akt PO I Ds. 148.2016	24-26 (akta ewidencyjne)

148.2016 uchylono wobec T. J. (1) stosowanie środka zapobiegawczego w postaci tymczasowego aresztowania i zastosowano wobec niego środki zapobiegawcze w postaci poręczenia majątkowego w kwocie 100.000 zł, oddano go pod dozór Policji z obowiązkiem stawiennictwa pięć razy w tygodniu oraz wydano wobec niego zakaz opuszczania kraju połączony z zatrzymaniem paszportu.

W związku ze zmianą środka zapobiegawczego i ustanowieniem poręczenia majątkowego wnioskodawca poniósł wydatki związane z dokonaniem wyceny nieruchomości mającej stanowić przedmiot poręczenia majątkowego w kwocie 2 200 zł.

T. J. (1) został zwolniony z Aresztu Śledczego w Ś. W.. w dniu 23 maja 2017 r. o godz. 09:40.

Postanowieniem Prokuratora (...) Wydziału Zamiejscowego Departamentu do Spraw Przystępczości Zorganizowanej i Korupcji Prokuratury Krajowej z dnia 01 sierpnia 2018 r. o sygn. akt PK X WZ Ds. 26. 2017 umorzono śledztwo w części przeciwko T. J. (1) podejrzanemu o przestępcstwo z art. 258 § 1 i 2 k.k. i z art. 12 k.k. i

	<p>art. 11 § 2 k.k. oraz z art. 61 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 65 § 1 k.k. – wobec stwierdzenia, że czynu nie popełniono. Postanowienie jest prawomocne.</p> <p>T. J. (1) nie był dotychczas karany za przestępstwa.</p> <p>W toku prowadzonego śledztwa T. J. (1) ustanowił łącznie czterech obrońców z wyboru, łączny koszt związany z udzieleniem mu pomocy prawnej wyniósł 83.000 zł.</p>		
zawiadomienie o zwolnieniu T. J. (1)	28 (akta ewidencyjne)		
postanowienie Prokuratora (...) Wydziału Zamiejscowego Departamentu d/s Przemocności Zorganizowanej i Korupcji PK z dnia 01.08.2018r. sygn. PK X WZ Ds. 26. 2017	25-29		
faktura VAT duplikat nr 1/01/2017/FS, faktura VAT duplikat nr 2/01/2017/FS	59, 60		
duplikat paragonu fiskalnego z dnia 09.01.2018r.	103		
3.1.7.	U T. J. (1) na dzień 28 kwietnia 2017 r. w wyniku konsultacji psychiatrycznej stwierdzono zaburzenia adaptacyjne depresyjne.	książka zdrowia T. J. (osadzonego w AŚ Ś. W..)	koperta znajdująca się w aktach ewidencyjnych

W związku z powyższym wnioskodawca przyjmował leki o działaniu nasennym i przeciwdepresyjnym. W trakcie pobytu w areszcie śledczym T. J. (1) chodził systematycznie do psychologa.

Po zwolnieniu z aresztu śledczego wnioskodawca zaczął mieć problemy ze snem, stany lękowe oraz depresyjne, dlatego koniecznym było podjęcie przez niego terapii psychologicznej. T. J. (1) stał się nieufny, drażliwy, wycofany (zaprzestał rozwijania swoich pasji m.in. wyjazdów narciarskich czy uprawiania tenisa ziemnego), ma problemy z koncentracją. Utracił poczucie własnej wartości oraz stał się nerwowy przez co często inicjuje kłótnie. W związku z obecnym stanem psychicznym wnioskodawca zażywa leki uspokajające i antydepresyjne.

Na podstawie podstawie jednorazowego badania sądowo-psychiatrycznego i psychologicznego jednoznacznie zaobserwowano u T. J. (1) pogorszenie stanu psychicznego. Biegli stwierdzili, iż u wnioskodawcy w związku z pobytem w areszcie śledczym w okresie od dnia 13 grudnia 2016 r. do dnia 23

	maja 2017 r. pojawiły się objawy zespołu pourazowego, co wiąże się z wielomiesięcznym leczeniem psychologicznym i psychiatrycznym.		
dokumentacja medyczna T. J.	30-39		
zeznania wnioskodawcy	88-92		
zeznania M. J. (1)	106-119		
zeznania M. J. (2)	119-122		
zeznania T.. R.	200-207		
opinia biegłego lekarza psychiatry i psychologa z dnia 14.12.2019r.	128-132		
3.2. Fakty uznane za nieudowodnione			
Lp.	Fakt	Dowód	Numer karty
3.2.1.	utrata dochodów przez okres osadzenia wnioskodawcy w areszcie śledczym w łącznej kwocie 30.000 zł (miesięcznie utracone dochody na kwotę 5.000 zł)	zeznania wnioskodawcy, dokumentacja podatkowa za okres od 2016-2019 r.	152-157, 222
4. ocena DOWODÓW			
4.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów			

Lp. faktu z pkt 3.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
3.1.1	protokół zatrzymania T. J. (1) z dnia 13.12.2016r.	uznany za w pełni przydatny dla ustalenia daty zatrzymania T. J. (1)	
3.1.2	zeznania wnioskodawcy	uznane w całości za wiarygodne - z uwagi na ich konsekwencję, logiczność, zgodność z zasadami doświadczenia życiowego oraz korelację z zeznaniami M. J. (1) oraz zgromadzoną dokumentacją	
zeznania M. J. (1)	uznane w całości za wiarygodne - z uwagi na ich konsekwencję, logiczność, zgodność z zasadami doświadczenia życiowego oraz korelację z zeznaniami T. J. (1) oraz zgromadzoną dokumentacją, w tym dokumentacją zdjęciową zgromadzoną w aktach śledztwa PK X WZ Ds. 26. 2017 stanowiących załącznik w niniejszej sprawie		
kosztorys inwestorski	uznany za w pełni przydatny dla poczynienia ustaleń odnośnie zakresu zniszczeń dokonanych w związku z zatrzymaniem T. J. (1) oraz szacunkowych kosztów naprawy, stanowiący potwierdzenie dla zeznań wnioskodawcy i M. J. (1), nie kwestionowany w toku postępowania		

3.1.3	odpis postanowienia Sądu Rejonowego P. – Stare Miasto w P. z dnia 15.12.2016 r., sygn. akt VIII Kp 695/16	uznany za w pełni przydatny dla ustalenia okresu pozbawienia wolności wnioskodawcy oraz treści orzeczeń zapadłych w tym postępowaniu	
odpis postanowienia Sądu Okręgowego w P. z dnia 08.03.2017r, sygn. akt III Kp 208/17	uznany za w pełni przydatny dla ustalenia okresu pozbawienia wolności wnioskodawcy oraz treści orzeczeń zapadłych w tym postępowaniu		
3.1.4	zeznania wnioskodawcy	uznane w całości za wiarygodne - z uwagi na ich konsekwencję, logiczność, zgodność z zasadami doświadczenia życiowego oraz korelację z zeznaniami M. J. (1) oraz zgromadzoną dokumentacją	
zeznania M. J. (1)	uznane w całości za wiarygodne - z uwagi na ich konsekwencję, logiczność, zgodność z zasadami doświadczenia życiowego oraz korelację z zeznaniami T. J. (1) oraz zgromadzoną dokumentacją		
zeznania T. R.	uznane w całości za wiarygodne - z uwagi na ich konsekwencję, logiczność, zgodność z zasadami doświadczenia życiowego oraz korelację z zeznaniami T. J. (1), M. J. (1) oraz zgromadzoną dokumentacją		

3.1.5	zeznania wnioskodawcy	<p>uznane w całości za wiarygodne - z uwagi na ich konsekwencję, logiczność, zgodność z zasadami doświadczenia życiowego oraz korelację z zeznaniami M. J. (1) oraz zgromadzoną dokumentacją</p> <p>Wiarygodne co do twierdzeń w zakresie poniesionych kosztów tzw. wypiski (przedłożony został dokument bankowy potwierdzający dokonane przelewy na konto AŚ w Ś.), przy czym z uwagi na zeznania wnioskodawcy z terminu rozprawy z dnia 08.11.2019 r., iż w dniu opuszczenia AŚ w Ś. W.. tj. 23.05.2017 r. pozostała mu kwota 2.000 zł, roszczenie w tym zakresie należało uwzględnić jedynie w części tj. w zakresie kwoty 6.000 zł.</p>	
zeznania M. J. (1)	uznane w całości za wiarygodne - z uwagi na ich konsekwencję, logiczność, zgodność z zasadami doświadczenia życiowego oraz korelację z zeznaniami T. J. (1) oraz zgromadzoną dokumentacją		
zarządzenie o odmowie wyrażenie zgody na korzystanie przez podejrzanego z aparatu telefonicznego z dnia 12.05.2017 r.	dokument urzędowy, sporządzony przez organ do tego uprawniony, w granicach przysługujących mu kompetencji, nie kwestionowany przez		

	strony w toku postępowania	
kopia zaświadczenia z USC w T. z dnia 30.12.2016r.	uznany za w pełni przydatny dla potwierdzenia planowanej przez wnioskodawcę uroczystości weselnej oraz ustalenia wysokości kosztów poniesionych przez wnioskodawcę w związku z koniecznością jej odwołania	
umowa za hotel z dnia 10.10.2016 r.	j.w.	
umowa z dj z dnia 12.10.2016 r.	j.w.	
przelew kwoty 500 zł z dnia 16.01.2017 r. tytułem zerwania umowy – wesele 14.01.2017 r.	j.w.	
przelew kwoty 1.000 zł z dnia 24.10.2016 r. na rzecz Hotelu (...) tytułem zadatku w związku z umową nr (...)	j.w.	
historia rachunku bankowego należącego do M. J. (1)	uznany za w pełni przydatny dla potwierdzenia dokonywanych przez M. J. (1) wpłat z tytułu tzw. wypiski	
3.1.6	postanowienie Prokuratora Prokuratury Okręgowej w P. z dnia 23 maja 2017 r., sygn. akt PO I Ds. 148.2016	dokument urzędowy, sporządzony przez organ do tego uprawniony, w granicach przysługujących mu kompetencji, nie kwestionowany przez strony w toku postępowania, uznany

		za w pełni przydatny dla ustalenia okresu pozbawienia wolności wnioskodawcy oraz treści orzeczeń zapadłych w tym postępowaniu	
zawiadomienie o zwolnieniu T. J. (1)	uznany za w pełni przydatny dla ustalenia okresu pozbawienia wolności wnioskodawcy oraz treści orzeczeń zapadłych w tym postępowaniu		
faktura VAT duplikat nr (...) duplikat nr (...)	uznany za w pełni przydatny dla ustalenia poniesionych wydatków związanych z dokonaniem wyceny nieruchomości		
duplikat paragonu fiskalnego z dnia 09.01.2018 r.	uznany za w pełni przydatny dla ustalenia poniesionych wydatków związanych z ustanowieniem obrońcy		
3.1.7	książka zdrowia T. J. (osadzonego w AŚ Ś. W.)	dokument uznany za w pełni przydatny, korespondujący z zeznaniami wnioskodawcy, świadków oraz opinią sądu psychiatryczną - psychologiczną	
dokumentacja medyczna T. J.	dokument uznany za w pełni przydatny – sporządzony przez organ do tego uprawniony, w granicach przysługujących mu kompetencji		
zeznania wnioskodawcy	uznane w całości za wiarygodne - z uwagi na ich konsekwencję, logiczność, zgodność z		

	zasadami doświadczenia życiowego oraz korelację z zeznaniami M. J. (1) oraz zgromadzoną dokumentacją, w szczególności opinią sądowo – psychiatryczno-psychologiczną	
zeznania M. J. (1)	uznane w całości za wiarygodne - z uwagi na ich konsekwencję, logiczność, zgodność z zasadami doświadczenia życiowego oraz korelację z zeznaniami M. J. (1) oraz zgromadzoną dokumentacją, w szczególności opinią sądowo – psychiatryczno-psychologiczną	
zeznania M. J. (2)	uznane za wiarygodne w części korespondującej z zeznaniami wnioskodawcy, M. J. (1), T. R. oraz zgromadzoną dokumentacją	
zeznania T. R.	uznane w całości za wiarygodne - z uwagi na ich konsekwencję, logiczność, zgodność z zasadami doświadczenia życiowego oraz korelację z zeznaniami T. J. (1) oraz M. J. (1) oraz zgromadzoną dokumentacją	
opinia biegłego lekarza psychiatry i psychologa z dnia 14.12.2019 r.	dokument uznany za w pełni przydatny, sporządzony w oparciu o dokumentację medyczną, przez osoby dysponujące odpowiednią wiedzą fachową i doświadczeniem zawodowym, nie kwestionowany przez	

	strony w toku postępowania		
4.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)			
Lp. faktu z pkt 3.1 albo 3.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
	zeznania świadka M. J. (2)	<p>Uznane za niewiarygodne w zakresie stwierdzenia, iż stan psychiczny T. J. (1) na skutek zatrzymania i tymczasowego aresztowania nie uległ zmianie.</p> <p>Nie ulega wątpliwości, że stosowanie tymczasowego aresztowania odbiło się negatywnie na usposobieniu wnioskodawcy, zaburzyło jego poczucie bezpieczeństwa, przyczyniło się do późniejszego wycofania ze społeczeństwa i powstania u niego urazu psychicznego. Jest to typowa, negatywna konsekwencja pobytu w areszcie śledczym, zwłaszcza w odniesieniu do osoby gwałtownie pozbawionej relacji rodzinnych i towarzyskich, która dotychczas funkcjonowała w warunkach wolnościowych.</p>	

		<p>Twierdzenia świadka, iż zachowanie wnioskodawcy zarówno przed zatrzymaniem, jak i po zwolnieniu z aresztu śledczego nie uległo zmianie należało uznać w ocenie Sądu za co najmniej nielogiczne i sprzeczne z zasadami doświadczenia życiowego, dodatkowo sprzeczne z wnioskami opinii psychiatryczno - psychologicznej. Dla oceny wiarygodności zeznań M. J. (2) istotna jest również relacja osobista łącząca ją z wnioskodawcą, która zdaniem Sądu mogła rzutować na treść złożonych przez nią zeznań. Oczywiście jest, bowiem, że w przypadku byłej żony pozostającej w nienajlepszych relacjach z T. J. (1) należy w dużą ostrożnością podchodzić do złożonych przez nią zeznań. Dotyczy to, w szczególności wypowiedania się w kwestii zachowania byłego męża, która to ocena niewątpliwie dokonywana jest przez pryzmat własnych doświadczeń z tym związanych, a zatem cechuje się dużą dozą subiektywizmu.</p>	
	<p>zeznania wnioskodawcy</p>	<p>Twierdzenia wnioskodawcy o utracie przez okres tymczasowego aresztowania dochodów na poziomie 5.000 zł miesięcznie (łącznie utracone przez T. J. (1)</p>	

dochody miały opiewać na kwotę 30.000 zł).

Z przedłożonej dokumentacji podatkowej wynika, że przychody z działalności gospodarczej kształtowały się odpowiednio w roku:

- 2016 na poziomie 1.174.647,83 zł (przy czym odejmując kwotę 400.000 zł stanowiącą przychód ze sprzedaży części nieruchomości, a więc nie wynikający z bieżącej działalności gospodarczej, przychód wyniósł 774.647,83),

- 2017 na poziomie 766.487,06 zł,

- 2018r. na poziomie 900.333,76 zł.

Koszt uzyskania przychodu wynosił w roku:

- 2016 – 1.203.060,08 zł (przy czym odejmując kwotę 412.476,06 zł stanowiącą koszt związany ze sprzedażą części nieruchomości, koszt uzyskania przychodu wyniósł 790.584,01 zł)

- 2017 – 644.021,64 zł

- 2018 – 844.673,99 zł

Dochód wynosił w roku:

- 2016 – strata 28.127,70 zł

- 2017 – 122.465,42 zł

- 2018 – 55.659,77 zł.

Z powyższego zestawienia nie wynika, by dochód

uzyskany przez T. J. (1) w roku 2017, a więc w okresie obejmującym okres tymczasowego aresztowania był niższy od dochodów uzyskanych w roku go poprzedzającym, jak również po nim następującym, a wręcz przeciwnie był on wyższy. Również porównanie przychodów, kosztów uzyskania przychodu oraz dochodu (różnica pomiędzy przychodem, a łącznym kosztem jego uzyskania) w miesiącach od stycznia 2017r. do maja 2017r. nie wykazuje zróżnicowania wskazującego na zmniejszenie dochodu na poziomie 5.000 zł miesięcznie w porównaniu z rokiem 2016 i 2018. Dochód za miesiące od stycznia do maja w kolejnych porównywanych latach wyniósł bowiem: w roku 2016 łącznie 5.971,58 zł, w roku 2017r. wystąpiła strata na poziomie 1.557,87 zł, natomiast w roku 2018 dochód wyniósł 3.621,30 zł.

Wskazać należy, że to na wnioskodawcy ciąży obowiązek wykazania zasadności żądania i to nie tylko, co do zasady, lecz również wysokości faktycznie poniesionej szkody, a wysokość szkody na poziomie 30.000 zł z tytułu utraconego dochodu, zdaniem Sądu nie została wykazana.

5. PODSTAWA PRAWNA			
Oszkodowanie			
1.	Kwota główna	Odsetki	
1.	art. 552§4 k.p.k.	art. 481§1 k.c.	
Zwięźle o powodach podstawy prawnej			
<p>Zgodnie z art. 552§4 k.p.k. w wypadku niewątpliwie niesłusznego tymczasowego aresztowania przysługuje odszkodowanie i zadośćuczynienie. Za niewątpliwie niesłuszne tymczasowe aresztowanie uznaje się m.in. takie, które zostało zastosowane w sprawie, w której następnie umorzono postępowanie przygotowawcze względem osoby, wobec której stosowano tej izolacyjny środek zapobiegawczy. Skoro śledztwo w sprawie PK X WZ Ds. 26. 2017 w części dotyczącej wnioskodawcy zostało umorzone to stosowany 5 miesięcy i 10 dni areszt tymczasowy był niewątpliwie niesłuszny. Odpowiedzialność Skarbu Państwa jest na zasadzie ryzyka.</p> <p>W ocenie Sądu odsetki przysługują od chwili uprawomocnienia się wyroku. Odsetki od sumy pieniężnej stanowiącej</p>			

<p>odszkodowanie i zadośćuczynienie za niesłuszne tymczasowe aresztowanie są wynagrodzeniem za opóźnienie w zapłacie sumy pieniężnej, która jest już wymagana i dlatego odsetki przysługują od dnia uprawomocnienia się wyroku. (uchwała SN z dnia 10 grudnia 1991 r., I KZP 35/91).</p>			
<p>Zadośćuczynienie</p>			
<p>2.</p>	<p>Kwota główna</p>	<p>Odsetki</p>	
<p>1.</p>	<p>art. 552§4 k.p.k.</p>	<p>art. 481§1 k.c.</p>	
<p>Zwięźle o powodach podstawy prawnej</p>			
<p>Uzasadnienie podstawy prawnej, jak w przypadku odszkodowania.</p>			
<p>Inne</p>			
<p>3.</p>	<p>1.</p>	<p>Wydatki związane z ustanowieniem pełnomocnika – art. 554 § 4 k.p.k.</p>	
<p>Zwięźle o powodach podstawy prawnej</p>			
<p>Zgodnie z art. 554 § 4 k.p.k. w razie uwzględnienia roszczeń choćby w części wnioskodawcy przysługuje od Skarbu Państwa zwrot uzasadnionych wydatków, w tym z tytułu</p>			

ustanowienia jednego pełnomocnika.			
6. ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU W PRZEDMIOCIE ŻĄDANIA			
Zwiąże o powodach rozstrzygnięcia			
Odszkodowanie			
1.	Kwota główna	Odsetki	
1.	Odszkodowanie, które winno być zasądzone na rzecz T. J. (1) to kwota 7.500 zł, a składają się na nią następujące pozycje: a) 6.000 zł – kwota wpłacona na potrzeby żywnościowe wnioskodawcy – zakupy w kantynie więziennej (tzw. wypiska), b) 1.500 zł – jako koszt związany z planowaną w dniu 14.01.2017 r. uroczystością weselną (oprawa muzyczna – 500 zł; umowa za hotel – 1.000 zł)	Odsetki od odszkodowania są wynagrodzeniem za opóźnienie w zapłacie sumy pieniężnej, która jest już wymagana i dlatego odsetki przysługują od dnia uprawomocnienia się wyroku.	
Zadośćuczynienie			
2.	Kwota główna	Odsetki	
1.	T. J. (1) wnosił o zasądzenie na jego rzecz kwoty 243.000 zł tytułem zadośćuczynienia za doznaną krzywdę.	Odsetki od zadośćuczynienia są wynagrodzeniem za opóźnienie w zapłacie sumy pieniężnej, która jest	

Prokurator uznał żądanie za zasadne do kwoty 60.000 zł.

W ocenie Sądu, kwota zadośćuczynienia, której domagał się wnioskodawca jest zasadna.

Jest rzeczą oczywistą, że stosowanie środków przymusu w postaci zatrzymania i tymczasowego aresztowania skutkowało w wypadku T. J. (1) naruszeniem jego dobra osobistego w postaci wolności. Okres naruszenia dobra wynosił 5 miesięcy i 10 dni. Skutkiem zatrzymania i tymczasowego aresztowania T. J. (1) było także naruszenie jego dobra osobistego, jakim jest cześć. T. J. (1) posiadał nienaganną reputację, był pozytywnie postrzeganym i szanowanym człowiekiem, w oczach lokalnej społeczności uchodził za wiarygodnego i uczciwego przedsiębiorcę. Zatrzymanie i tymczasowe aresztowanie wnioskodawcy, który przez całe życie zawodowe stał na straży tychże zasad, bez wątpienia nadszarpnęło, jeśli nie zniszczyło jego dobrego imienia jako człowieka i przedsiębiorcy. W związku z tymczasowym aresztowaniem osoby wnioskodawcy przez lokalną społeczność, jako

już wymagana i dlatego odsetki przysługują od dnia uprawomocnienia się wyroku.

osoby uczciwej, godnej szacunku i zaufania uległo zmianie, w szczególności, że wiadomym było, że jest ono skutkiem postawienia mu zarzutu działania w zorganizowanej grupie przestępczej i prowadzenia działalności narkotykowej. Bez wątpienia godziło, zatem w jego dobre imię i godność i było jawnym upokorzeniem. Bez wątpienia przekładało się również na postrzeganie osoby T. J. (1) zarówno przez rodzinę, pracowników, jak i stałych oraz potencjalnych klientów.

W realiach niniejszej sprawy T. J. (1) był zatrzymany i tymczasowo aresztowany przez okres 162 dni. Dolegliwość wynikająca z zatrzymania i tymczasowego aresztowania była w niniejszej sprawie szczególnie wysoka. Trudne warunki izolacyjne oraz rozłąka z rodziną (narzeczona oraz trójka małoletnich dzieci) wywoływały u wnioskodawcy frustrację oraz poczucie bezsilności. Dodatkowo stres wywołany tymczasowym aresztowaniem T. J. (1) bez wątpienia mógł odbić się negatywnie na zdrowiu jego narzeczonej oraz trójki małoletnich dzieci, co stanowiło dodatkowy powód do obaw i cierpień wnioskodawcy

(należy mieć na uwadze, iż prokurator odmówił wnioskodawcy nawet kontaktu telefonicznego z dziećmi).

W tym miejscu wskazać należy, iż policjanci dokonali siłowego wejścia do domu wnioskodawcy przed godziną 06:00. W tym czasie w domu przebywał T. J. (1), jego narzeczona M. S. oraz ich 7-letni syn F. J.. Niewątpliwie wejście Policji do domu T. J. (1) miało charakter traumatyczny dla niego i jego rodziny. Trauma dotyczyła przebiegu zdarzenia wywołującego przerażenie, zaś w dalszej fazie pojawiło się poczucie krzywdy z powodu pomyłki, jakiej ofiarą stał się T. J. (1) i jego rodzina. Zatrzymanie wnioskodawcy miało również niewątpliwie negatywne skutki dla zdrowia psychicznego jego małoletniego syna, który był świadkiem zatrzymania ojca.

Nadto w związku z zatrzymaniem i aresztowaniem T. J. (1), obowiązek prowadzenia jego firmy spoczął na jego narzeczonej – M. S.. W związku z tym, okres przebywania przez wnioskodawcę w areszcie śledczym z pewnością wiązał się dla niej z ogromnym obciążeniem zarówno psychicznym,

jak i fizycznym. M. S. zmuszona była, bowiem wykonywać swoją pracę, nadzorować firmę wnioskodawcy oraz pełnić samodzielnie opiekę nad ich wspólnym małoletnim dzieckiem.

Tymczasowe aresztowanie skutkowało również pogorszeniem stanu zdrowia psychicznego T. J. (1), a więc bezpośrednio godziło w dobro osobiste w postaci zdrowia. Skutkiem pobytu w areszcie śledczym było pojawienie się objawów zespołu stresu pourazowego, którego skutki wnioskodawca odczuwa do dziś, a jego obecny stan zdrowia psychicznego wymaga dalszego systematycznego leczenia.

Tymczasowe aresztowanie T. J. (1) wywołało również cierpienie psychiczne u jego najbliższych – żony M. J. (1) oraz małoletnich dzieci, w szczególności syna O., który był bezpośrednim świadkiem zatrzymania Ojca. Omyłka organów ścigania doprowadziła, zatem do traumy nie tylko T. J. (1), lecz również jego rodziny, która z pewnością długo, jeśli nie przez całe życie będzie odczuwała jej skutki.

Suma zadośćuczynienia pieniężnego, mająca rekompensować krzywdę doznaną przez tymczasowo

aresztowanego winna być „odpowiednia”. Pojęcie to ma wprawdzie charakter nieokreślony, tym niemniej w orzecznictwie wskazuje się pewne kryteria, którymi należy kierować się przy ustalaniu wysokości zadośćuczynienia, a mianowicie to, że musi ono mieć charakter kompensacyjny, a więc winno przedstawiać odczuwalną wartość ekonomiczną, nie będącą jednakże wartością nadmierną w stosunku do doznanej krzywdy. Określając wysokość zadośćuczynienia należy wziąć pod uwagę nie tylko czas trwania odosobnienia, ale także stopień dolegliwości, z jaką wiązało się stosowanie tego środka, a więc przykrości i przeżycia natury moralnej z tego wynikające, konieczność poddania się rygorom związanym z pobytem w warunkach izolacji, negatywną ocenę środowiska, utratę dobrego imienia. Zarazem należy kwotę zadośćuczynienia oznaczać z umiarem, stosownie do realiów społecznych, jak zamożność mieszkańców, wartość pieniądza itp., by nie pozostało poczucie krzywdy tymczasowo aresztowanego, ale i by orzeczenie nie było sposobem uzyskania

nadmiernych korzyści finansowych.

W ocenie Sądu kwota 60.000 zł tytułem zadośćuczynienia za doznaną krzywdę, o zasądzenie której w niniejszej sprawie wnosił Prokurator, była kwotą rażąco niską.

Zdaniem Sądu, w przypadku przykładowego obywatela, którym niewątpliwie był i jest T. J. (1) stosowanie tymczasowego aresztowania przez okres ponad pięciu miesięcy, które wiązało się z całkowitą izolacją od rodziny, utratą dobrego imienia, przebywaniem w warunkach bytowych i sanitarnych całkowicie odmiennych od dotychczasowych, pogorszeniem stanu zdrowia psychicznego zarówno wnioskodawcy, jak i członków jego rodziny uzasadnia przyznanie mu żądanej kwoty jako faktycznie wynagradzającej krzywdę, której doznał. Na skutek tymczasowego aresztowania życie T. J. (1) legło w gruzach, a skutki z tym związane wnioskodawca i jego rodzina odczuwają do dziś. Zasądzona kwota zadośćuczynienia winna, zatem umożliwić T. J. (1) i jego rodzinie powrót do „normalnego” życia i funkcjonowania w społeczeństwie, choć

	niewątpliwie będzie to proces trudny i długotrwały.		
Inne			
3.	1.	Żądanie zasądzenia od Skarbu Państwa zwrotu kosztów ustanowienia pełnomocnika znajdowało oparcie w przepisach k.p.k.	
7.	Inne ROZSTRZYGNIĘCIA Zawarte w WYROKU		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności		
2	<p>Żądanie wnioskodawcy w zakresie zwrotu kosztów obrony z wyboru w łącznej kwocie 83.000 zł podlegało oddaleniu i winno być dochodzone przez T. J. (1) w innym trybie.</p> <p>Sąd podzielił w tym zakresie pogląd orzecznictwa, zgodnie z którym „koszty obrony poniesione przez wnioskodawcę pozostają w adekwatnym związku przyczynowym z postępowaniem karnym w którym obrońca został ustanowiony, a nie wynikają z wykonywania wobec osoby podejrzanej tymczasowego aresztowania i jako takie nie mogą być skutecznie dochodzone w trybie art. 552 k.p.k. ma oparcie w</p>		

dominującym stanowisku orzecznictwa” (np. wyroki Sądu Apelacyjnego w Gdańsku z dnia 27 kwietnia 2016 r., II AKA 58/16, LEX nr 2062063, Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 7 października 2010 r., II AKA 237/10, LEX nr 686858).

Do odszkodowania za niesłuszne tymczasowe aresztowanie nie wlicza się kosztów wynajęcia adwokata, zarówno działającego po uchyleniu aresztowania, jak i ustanowionego w okresie stosowania tego środka, co było dokonane dla obrony w całym procesie, a nie tylko osiągnięcia przy jego pomocy uchylenia aresztowania. Nie można tak zróżnicować działań opłaconego obrońcy, zatem i poniesionych kosztów, choćby działanie adwokata rzeczywiście przyczyniło się do uniewinnienia wnioskodawcy czy uchylenia aresztu. Umowa adwokata z klientem nie jest umową rezultatu, lecz umową starannego działania. Przeciw temu żądaniu świadczy i prawo do ubiegania się o zwrócenie przez Skarb Państwa kosztów obrony uniewinnionego (art. 616 § 1 i 2 w zw. z art. 632 pkt 2 k.p.k.), realizowane w innym trybie niż w postępowaniu o odszkodowanie za niesłuszne aresztowanie.

(Wyrok Sądu Apelacyjnego w Krakowie z dnia 10 lutego 2009 r. sygn. akt II AKa 6/09). Koszty obrony w sprawach karnych nie mogły zostać uwzględnione przy zasądzeniu odszkodowania, bowiem nie były one związane ze stosowanym tymczasowym aresztowaniem, lecz z prowadzonym postępowaniem karnym (Sąd Apelacyjny w Lublinie w wyroku z dnia 12 marca 2008 r. sygn. akt II AKa 36/08).

Wnioskodawca winien zgłosić swoje roszczenie w zakresie zwrotu kosztów obrony oparte o art. 632 pkt.2 k.p.k. w ramach postępowania, w którym doszło do niewątpliwie niesłusznego tymczasowego aresztowania, a nie w postępowaniu odszkodowawczym prowadzonym w trybie art. 552 k.p.k.

Żądanie wnioskodawcy w przedmiocie zwrotu kosztów naprawy uszkodzeń w domu poniesionych na skutek wejścia policji winno być dochodzone na drodze postępowania cywilnego.

Art. 417 k.c. wprowadza odpowiedzialność za szkodę wyrządzoną przez władzę publiczną, stanowiąc w § 1, iż za szkodę wyrządzoną

przez niezgodne z prawem działanie lub zaniechanie przy wykonywaniu władzy publicznej ponosi odpowiedzialność Skarb Państwa lub jednostka samorządu terytorialnego lub inna osoba prawna wykonująca tę władzę z mocy prawa. Odpowiedzialność Skarbu Państwa, wynikająca z art. 417 k.c. powstaje wówczas, gdy spełnione są łącznie jej trzy ustawowe przesłanki: bezprawność działania lub zaniechania przy wykonywaniu zadań z zakresu władzy publicznej, szkoda oraz normalny związek przyczynowy między bezprawnym zachowaniem (zaniechaniem) a szkodą (wyrok Sądu Apelacyjnego w Łodzi z dnia 22 sierpnia 2017 r., I ACa 125/17).

Zasady ponoszenia odpowiedzialności majątkowej przez funkcjonariuszy Policji określa ustawa z 7 maja 1999 r. o odpowiedzialności majątkowej funkcjonariuszy Policji, Straży Granicznej, Służby Celnej, Biura Ochrony Rządu, Państwowej Straży Pożarnej, Służby Więziennej, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego i Centralnego Biura Antykorupcyjnego (Dz.

	<p>U. z1999r., Nr 53, poz. 548 ze zm.). Zgodnie z treścią art. 9 przedmiotowej ustawy, w razie wyrządzenia szkody osobie trzeciej przez funkcjonariusza jednej z tych jednostek przy wykonywaniu obowiązków służbowych, wyłącznie obowiązany do naprawienia szkody jest Skarb Państwa reprezentowany przez organ lub jednostkę, w których funkcjonariusz ten pełnił służbę w chwili wyrządzenia szkody. O odszkodowanie należy się zwrócić do właściwego organu lub jednostki, w których funkcjonariusz, którego zachowanie spowodowało wyrządzenie szkody, pełnił służbę w chwili jej wyrządzenia, jako że jest to podmiot właściwy do reprezentacji Skarbu Państwa w tego rodzaju sprawach.</p> <p>Zatem wnioskodawca winien wystąpić z żądaniem zasądzenia odszkodowania w tym zakresie na drogę postępowania cywilnego.</p>	
8. Koszty procesu		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
3, 4	Zgodnie z art. 554 § 4 k.p.k. i § 11 ust. 6 i § 17 pkt 1 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości	

z dnia 22.10.2015r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz.U. 2018.poz.265) stawka minimalna za prowadzenie spraw o odszkodowanie za niesłuszne skazanie lub ukaranie, aresztowanie lub zatrzymanie wynosi 240 zł (w przypadku gdy rozprawa trwa dłużej niż jeden dzień, stawka minimalna ulega podwyższeniu za każdy następny dzień o 20%).

Biorąc pod uwagę, że w niniejszej sprawie były 4 terminy rozpraw Sąd podniósł wynagrodzenie pełnomocnika do kwoty 384 zł (240 zł + 3 x 48 zł).

Zgodnie z art. 554§4 k.p.k. postępowanie w sprawach określonych w rozdziale 58 k.p.k. jest wolne od kosztów sądowych.

9. **PODPIS**

P., dnia 14.04.2020r.
sędzia Izabela Dehmel